

Українська мова

Сьогодні
27.05.2024

Урок
№120

Всім.pptx
Нова українська школа

ЛЕСЯ ВОРОНИНА СЛОН ГУДЗИК І ВОГНЯНА КВІТКА

Леся Вороніна « Слон Ґудзик і вогняна квітка»

Сьогодні
27.05.2024

Дата: 27.05.2024

Клас: 2-А

Урок: читання

Вчитель: Мугак Н.І.

Тема. **Леся Вороніна «Слон Ґудзик і вогняна квітка».**
Повторення різновидів казок.

Мета: ознайомити учнів з українською сучасною письменницею, її творчістю; працювати над розвитком зв'язного мовлення, виразністю читання, активізувати читацьку пам'ять, розвивати спостережливість та вміння аналізувати; вчити учнів характеризувати дійових осіб твору; виховувати любов до тварин, вміння дружити.

Сьогодні
27.05.2024

Емоційне налаштування.

Не урок, а справжнє свято,
бо полинем у світи.
Мандруватимем завзято,
юний друже, я і ти.
У поході будь уважним,
добре думай, не спіши!
Знай, що вчитись завжди важко,
легше буде у житті!

Актуалізація опорних знань

Сьогодні ми поговоримо про
українську літературну казку.

- Яку казку називають літературною?
- Казки яких авторів ми читали?

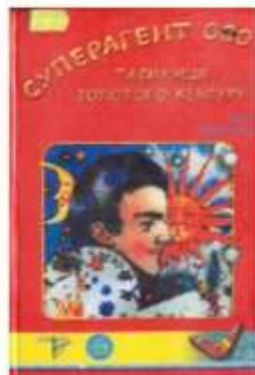
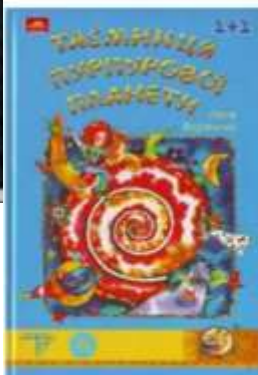

Існує книг багато на землі,
Вони цікаві, мудрі і повчальні.
Та кожен з нас, дорослий чи малий
Казки читає — дуже вони гарні.

Сьогодні ми поговоримо про сучасну українську письменницю Лесю Вороніну і опрацюємо її казку «Слон на ім'я Гудзик».

27.05.2024

Ознайомлення з книгою письменниці «Слон на ім'я Гудзик»

<https://www.youtube.com/watch?v=EMT2nLGM238>

Цікаві факти про слона

Слони живуть стадами, де головною є найстарша слониха. Іншими словами, панує матріархат. Слони не залишають один одного в біді, вони не залишать малюка, який втратив матір. З масою трохи більше ніж 5 кг, мізки слона більше, ніж у будь-якої іншої наземної тварини. Їм властиво велика різноманітність емоцій і почуттів, включаючи горе, грайливість, співчуття і самосвідомість. Вони чують музику і навіть можуть використовувати музичні інструменти, а також малювати. При зустрічі слони вітаються - потиснувши хоботи. Слони плавають добре, але не можуть стрибати, або бігти галопом. У них дійсно є тільки два варіанти ходи: прогулянка і більш швидка хода, яка подібна бігу.

<https://www.youtube.com/watch?v=MngL9S-zSmw>

- Чому всі родичі та знайомі називали Ясю Золотою Дівчинкою?
- Від чийого імені ведеться розповідь у творі?
- Завдяки чому з Ясею відбувалися загадкові події?

Словникова робота

слоник
хобот
хвостик
барва
кетягами
суцвіттями
пасма
ненажера
ковдрою
дзиґа

долучитися
почувши
мугикнула
мінитися
замружившись
вдихати
запхницькала
виплутатись
тупцяючи
дріботів

У дівчинки Ясі був таємний друг — слон на ім'я Гудзик, про якого вона нікому ніколи не розповідала. Цього крихітного слоника вона знайшла під кущем бузку. І він був живий-живісінький, не іграшковий! А найголовніше — веселий та винахідливий Гудзик умів вигадувати найцікавіші у світі пригоди.

Уранці Яся прокинулася від того, що хтось лоскотав її за п'ятку. Спершу дівчинка дригала ногою, намагаючись відігнати цього надокучливого «когось», та врешті розплющила очі й побачила, що на її п'ятці вместилося кілька барвистих метеликів. Їхні крильця мінилися усіма кольорами веселки, й здавалося, ніби на нозі у неї розквітла ціла клумба.

— Гей, ви що тут робите?! — вражено запитала дівчинка. — Адже зараз зима і всі метелики мають спати аж до квітня!

27.05.2024

Казка Лесі Вороніної «Слон на ім'я Гудзик»

— А чого ти спиш і ніяк не хочеш прокинутися? — почувся голос слоника Гудзика, який сидів на подушці коло Ясиного обличчя.

— Гудзичку, привіт! — радісно вигукнула Яся і погладила маленького слоника по голові. — Я вже думала, що ти не з'явишся!

— Таке вигадала! — відказав слоник. — Адже ти ще не виконала усі мої бажання! Хіба ти забула правила старовинної слонячої гри «Упіймай слона за хвіст»?!

— Ні! Я все пам'ятаю і готова мандрувати з тобою будь-куди!

— Бачиш отой засніжений каштан, що росте під вашим будинком? — запитав слоник, умостившись на підвіконні.

— Так от, зараз я хочу... перенестися у літо! І ми туди полетимо... — Гудзик на мить замислився, а тоді хитро примружився і сказав:

— На пухнастій хмарі з каштанового цвіту!

— Послухай, Гудзику, ти вибрав дуже невдалий час. Навіть своїми чарами ти не зможеш розтопити ці замети й не змусиш каштан зацвісти!

— Я? Не зможу?! — обурився слоник. — Зараз побачиш!

Гудзик простягнув до Ясі хобот і легенько торкнувся її руки. Спершу дівчинці здалося, що навколо нічого не змінилося — над нею так само кружляли різнобарвні метелики. Яся на мить замружилась, а коли розплющила очі, то зрозуміла — вони з Гудзиком сидять на найвищій гілці каштана і все дерево рясніє ніжними біло-

рожевими свічечками цвіту. Дівчинка придивилася пильніше і помітила, що всюди на вітах сидять крихітні пташки, завбільшки з каштанову квітку. І кожна пташка тримала у дзьобі пелюстку, вкриту дрібненькими значками.

— Це що — колібрі? — здивувалася Яся.

— Колібрі проти них — просто велетні. Це — каштанові листоноші, або, як їх іще називають, пелюстинки. Щовесни вони перші разносять зачаровані листи, написані на пелюстках каштанового цвіту. Але побачити їх можна лише тоді, коли знаєш чарівну примовку.

Гудзик почав вигойдуватися на зеленому каштановому листку й примовляти:

Візьми в дорогу Блакитний камінчик,

Вітер весняний, Сонця промінчик,

Білу пелюстку, Макове зёрня

Вéсну на літо Пташка повёрне.

— Нічого не розумію! До чого тут блакитний камінчик і як можна взяти в дорогу вітер та сонячний промінь?

Сьогодні
27.05.2024

Фізкультхвилинка

— Тю! З тобою геть нецікаво гратися, — сумно промовив слоник, — ну невже ти не втямила, що чари не можна пояснювати, бо вони ніколи не здійсняться? У них просто треба вірити. Ану, глянь, що у тебе в руці! Яся розтисла кулачок і побачила, що й справді у неї на долоні лежить голубий камінчик, схожий на пшеничну зернину. А ще вона відчула, як її золоті коси розвіяв теплий вітерець, а очі засліпило яскраве світло — ніби з її руки вистрибнув не один, а цілих три веселі сонячні зайці. І макове зернятко також лежало на долоні — все було точнісінько так, як у чарівній примовці слона Гудзика.

Слоник хитро зиркнув на зачудоване Ясине обличчя й тихо засміявся: — Я ж казав, що чарувати ми можемо лише разом. Чуєш, про що співають пташки? Спершу дівчинці здалося, що пташки просто собі щебечуть, радіючи сонцю та весні, але поступово вона почала розрізняти окремі слова:

— Мер-щі-щі-щій! Пиши листи! Поспішай! Бо ми не встигнемо!

— Чому я маю поспішати? — спитала Яся у Гудзика.

— А хіба ти не зрозуміла — ми сюди прибули, щоб написати і відправити весняні листи, — пояснив Гудзик.

— Ти ж умієш писати? Я сам бачив, як ти складала віршик для своєї мами і записувала його на листівці.

— Так, я трохи вмію писати, але тільки на розкреслених лініях і дуже-дуже повільно... А ще... я часом плутаю літери — забуваю, куди загинати хвостика в літері «Б», а літеру «Я» пишу в інший бік.

— Нічого собі! — захвилювався Гудзик. — Адже я був упевнений, що ти найосвіченіша з усіх моїх знайомих. Та не журись, тобі треба написати на пелюстках тільки чотири слова: «Весна повертає на літо». На кожній пелюсточці — по одній літері.

- Як автор описує слоника?
- На кого він був схожий? Знайди ці речення в тексті і прочитай.
- Яке незвичайне бажання було у Гудзика?
- Якими ти уявляєш героїв твору? Опиши їх.

Сьогодні
27.05.2024

Пояснення домашнього завдання.

**Навчися виразно
читати казку Лесі
Вороніної «Слон на
ім'я Гудзик»
(Хрестоматія с.136-
140).**

Успіхів у навчанні!

